

๓. กล้าตัดสินใจและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยปราศจากอคติและไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

๔. คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนเสียสละมีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดีพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

๖. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมืองโดยไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราชาบาท หลัคำสอนทางศาสนามาใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมาย และมีวินัย ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข และต้องไม่ประพฤติผิดศีลธรรม

๘. รักและศรัทธาเชื่อมั่นต่อองค์กร ยึดมั่นในความเป็นตัวแทนของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ยึดอุดมการณ์ หลักการ และกระบวนการในการทำงาน โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในสิทธิ เสรีภาพ ยึดหลักความเสมอภาค ให้เกียรติ และมีมนุษยสัมพันธ์ต่อประชาชน

๙. ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริตต่อกัน รู้รักสามัคคี มีจิตสาธารณะ และปลูกฝังให้ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต และพึ่งตนเอง

และนางสาวณัฐสุดา โสทรอดิษฐ์ นิติกรชำนาญการ ได้บรรยายเกี่ยวกับนโยบาย No Gift Policy และการให้ความสำคัญกับเรื่องของสิทธิมนุษยชนแก่บุคลากรของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม โดยมีเนื้อหา ดังนี้

๓. No Gift Policy

๓.๑ การขับเคลื่อนนโยบาย No Gift Policy จากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนในหน่วยงานจะไม่รับของขวัญและของกำนัลทุกชนิด ขณะ ก่อน และหลังปฏิบัติหน้าที่ ที่จะส่งผลให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ จึงประกาศนโยบายของขวัญหรือของกำนัลจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy) โดยมีแนวทางให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้บริหารและบุคลากรของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่ถามนำถึงการให้หรือรับของขวัญของที่ระลึก ของกำนัลหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy) รวมถึงไม่ให้หรือไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

๒. ผู้บริหารและบุคลากรของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัว ให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด กับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน

๓. ผู้บริหารและบุคลากรของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหากประสงค์จะแสดงความยินดีหรือความปรารถนาในเทศกาลต่าง ๆ ควรส่งเสริมให้ใช้บัตรอวยพร หรืออวยพรผ่านสื่อออนไลน์แทนการให้ของขวัญของกำนัลหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นสิ่งของ เพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของหน่วยงานตามโอกาสและความเหมาะสม เช่น บัตรอวยพร ปฏิทินไดอารี สมุดบันทึก เป็นต้น

๔. กรณีจำเป็นต้องให้หรือต้องรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาหรือตามปกติประเพณีนิยม หรือเพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ก่อนการให้หรือรับของขวัญของที่ระลึก ของกำนัลหรือประโยชน์อื่นใด ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยสิ่งของหรือของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดที่ให้หรือรับแกกันนั้นนั้น ต้องมีมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หากเกิน ๓,๐๐๐ บาท ให้รายงานการรับของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ ให้พึงระวังการตีมูลค่าของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดต่ำกว่าความเป็นจริง

๓.๒ กฎหมายเกี่ยวกับการรับของขวัญ และหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ อาทิ ข้อควรระวังในการรับของขวัญจากการปฏิบัติหน้าที่

เพื่อให้บุคลากรของ สวธ. ทุกท่านพียงนำมาใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน รวมทั้งที่อาจทำให้กลายเป็นค่านิยมขององค์กรต่อไปได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่จะทำให้หน่วยงานของเรามีความโปร่งใส สร้างความสุจริต โดยในประกาศนั้น มีแนวทางหลัก ๆ อยู่ ๔ ข้อ ได้แก่

๑. การ “ไม่ถาม” ถึงการให้และการรับ หรือการไม่กล่าวขอของขวัญ ของที่ระลึก หรือของกำนัลใด ๆ เลย รวมทั้งประโยชน์อื่นใดด้วย เช่น ส่วนลดต่าง ๆ สิทธิพิเศษต่าง ๆ

๒. ต้องไม่ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้คนในครอบครัวของเรา เป็นผู้ให้หรือผู้รับของขวัญหรือผลประโยชน์อื่นใดด้วย ไม่ใช่เพียงผู้ที่เป็นบุคลากรของ สวธ. เท่านั้น แต่ยังต้องนำไปถ่ายทอดให้คนในครอบครัวของท่าน รับรู้ถือเป็นแนวทางร่วมกันด้วย ดังนั้น หากคู่ครอง หรือบุคคลในครอบครัวท่าน ยังไม่รู้เกี่ยวกับนโยบาย ถือเป็นโอกาสที่ดีที่ควรเริ่มชี้แจงถ่ายทอดต่อไป

๓. กรณีที่จำเป็นกับการมอบของขวัญ เช่น ต้องมีการแสดงความยินดีในเทศกาลต่าง ๆ ควรใช้เป็นบัตรอวยพร หรือการแสดงความยินดีผ่านสื่อออนไลน์แทนการมอบของขวัญ เว้นแต่ถ้าเป็นสิ่งของเพื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานตามโอกาสเหมาะสม เช่น ปฏิทินไดอารี สมุดจดบันทึก เป็นต้น

๔. กรณีที่ต้องรับทรัพย์สิน ของขวัญ จากการให้โดยธรรมจรรยา ประเพณีนิยม หรือเพื่อการรักษาไมตรี ความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานหรือบุคคล ก่อนการให้หรือรับของขวัญ ต้องแน่ใจก่อนว่าเป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ซึ่งมูลค่าในการรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด แต่ละโอกาสต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หากเกิน ๓,๐๐๐ บาท ต้องทำรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

๔. สิทธิมนุษยชน

๑. การส่งเสริมสิทธิทางวัฒนธรรม

สิทธิทางวัฒนธรรม (Cultural rights) เป็นกรอบแนวคิดที่ค่อนข้างกว้าง โดยรวมแล้วหมายถึงสิทธิของทุกคนที่ควรได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมในการแสดงออกหรือมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมที่ได้เลือกสรร เพื่อให้วัฒนธรรมของตนสามารถดำรงอยู่ ถูกสานต่อและพัฒนาได้ อีกทั้งเป็นแนวคิดที่รับรองว่าทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความพึงพอใจจากการบริหารจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมและมรดกวัฒนธรรม รวมทั้งสามารถดำเนินชีวิตทางวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข โดยปราศจากอคติและการเหยียดหยาม นอกจากนี้สิทธิทางวัฒนธรรม ยังรวมถึงเสรีภาพที่จะมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงถิ่นไหลได้ หรือสิทธิในการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมกับชุมชนทางวัฒนธรรมมากกว่าหนึ่ง และมีโอกาสเข้าถึงหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมและวิถีชีวิตของหลายวัฒนธรรม

สิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ (Dos and Don'ts)

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางวัฒนธรรม
๒. สิทธิการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
๓. สิทธิการปกป้องและปฏิบัติตามวัฒนธรรม
๔. สิทธิในการปฏิบัติศาสนกิจของตน
๕. สิทธิในการจัดการงานศพ

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การเบียดเบียนทางศาสนา
๒. การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
๓. การละเมิดประเพณีวัฒนธรรมของผู้อื่น

๒. การป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ

พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นในเรื่องเพศลักษณะต่าง ๆ เช่น ด้วยคำพูด ด้วยสายตา การใช้ท่าทีที่สื่อเจตนาล่วงเกินทางเพศ การกระทำอนาจาร ตลอดจนการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน และการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย โดยที่ผู้ถูกระทำไม่ยินยอมพร้อมใจอันส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม รวมถึงสวัสดิภาพและการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขทั้งในระยะสั้น และระยะยาวของผู้ถูกระทำถือเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายศีลธรรม และความสงบสุขของสังคมเป็นอย่างมาก

สิ่งที่ควรทำ สิ่งที่ไม่ควรทำ (Dos and Don'ts)

สิ่งที่ควรทำ (Dos)

๑. ควรแต่งกายให้มิดชิด มีส่วนช่วยให้พ้นอันตรายจากสายตา และพฤติกรรมคุกคามทางเพศได้มาก
๒. แสดงออกทันทีว่า ไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำ และถอยห่างจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น
๓. ส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำหยุดการกระทำ และเรียกผู้อื่นช่วย
๔. บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือถ่ายภาพ หรือถ่าย video clip (หากทำได้)
๕. บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยจดบันทึกวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ คำบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสั้น ๆ ชื่อของพยานและ/หรือบุคคลที่สาม ซึ่งถูกกล่าวถึง หรืออยู่ในเหตุการณ์
๖. แจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้บุคคลที่ไว้ใจทราบทันที
๗. หากรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อน และแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้บังคับบัญชาบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนร่วมงานเป็นที่ปรึกษา หรือร่วมไปเป็นเพื่อนก็ได้
๘. กรณีผู้ถูกระทำอาย/กลัว อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกระทำ
๙. ถ้าปฏิเสธอย่างชัดเจนไปแล้วถูกระทำซ้ำ ๆ อีก ถือว่าเป็นปัญหา ควรปรึกษาผู้ใหญ่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่ปัญหาจะลุกลามไปกว่านี้ จากนั้นควรดำเนินการขึ้นเด็ตขาด โดยร้องเรียนไปยังผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในระดับสูงเพื่อลงโทษทางวินัย

/สิ่งที่ไม่ควรทำ (Don'ts)...

สิ่งที่ไม่ควรทำ (Don'ts)

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างขวาง ซึ่งไม่สามารถระบุพฤติกรรมได้อย่างครอบคลุมทั้งหมด อย่างไรก็ตามให้ตระหนักว่า การกระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่ต้องการ และมีความรู้สึกเดือดร้อน รำคาญ อึดอัด อับอาย ถูกเหยียดหยาม ถือว่าเข้าข่ายการล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศ เช่น

๑. การกระทำทางสายตา เช่น การจ้องมองร่างกายที่สื่อไปในทางเพศ มองซ่อนใต้กระโปรง มองหน้าอก หรือจ้องลงไปคอเสื้อ จนทำให้ผู้ถูกมองรู้สึกอึดอัด อับอาย หรือไม่สบายใจ หรือผู้อื่นที่อยู่ในบริเวณดังกล่าว มีความรู้สึกเช่นเดียวกัน เป็นต้น

๒. การกระทำด้วยวาจา เช่น

๒.๑ การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรง และการแต่งกายที่สื่อไปทางเพศ

๒.๒ การชักชวนให้กระทำการใด ๆ ในที่ลับตา ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์และไม่ต้องการการพูดเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศ

๒.๓ การเกี่ยวพาราสี พุดจาตะลอม วิจารณ์ทรวดทรง การพูดลามก การโทรศัพท์ลามก การเรียกผู้หญิงด้วยคำที่สื่อไปทางเพศ จับกลุ่มวิจารณ์พฤติกรรมทางเพศของบุคคลในที่ทำงาน

๒.๔ การสนทนาเรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์การแสดงความคิดเห็นต่ออรสนิยมทางเพศ และการพูดที่สื่อไปในทางเพศ การเล่าเรื่องตลกลามกเรื่องสองแง่สองง่ามในเรื่องเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ความชื่นชอบในเรื่องเพศ การสร้างเรื่องโกหกหรือการแพร่ข่าวลือเกี่ยวกับชีวิตทางเพศของผู้อื่น

๓. การกระทำทางกาย เช่น

๓.๑ การสัมผัสร่างกายของผู้อื่น การลูบคลำ การดูไถ่ร่างกายผู้อื่นอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด จูบ การหยอกล้อโดยการแตะเนื้อต้องตัว และการสัมผัสทางกายอื่นใดที่ไม่น่าพึงประสงค์ การดึงคนมานั่งตัก

๓.๒ การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่เล่นด้วย การตั้งใจยื่นใกล้ชิดเกินไป การต้อนเข้ามามุมหรือขวางทางเดิน การยักคิ้วหลีวตา การผิวปากแบบเชิญชวน การส่งจูบ การเลียริมฝีปาก การทำท่าหน้าลายหก การแสดงพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย

๔. การกระทำอื่น ๆ เช่น

๔.๑ การแสดงรูปภาพ วัตถุ และข้อความที่เกี่ยวข้องกับเพศ รวมทั้งการเปิดภาพโป๊ในที่ทำงานและในคอมพิวเตอร์ของตน

๔.๒ การแสดงออกที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การโชว์ปฏิทินโป๊ การเขียนหรือวาดภาพทางเพศในที่สาธารณะ การใช้สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงอวัยวะเพศ หรือการร่วมเพศ การสื่อข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงเรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์

๕. การกระทำทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

๕.๑ การให้สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์ เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผลการเรียนทุนการศึกษา ดูงาน การเลื่อนเงินเดือน หรือตำแหน่ง การต่อสัญญาการทำงาน หากผู้ถูกล่วงละเมิด หรือถูกคุกคามยอมมีเพศสัมพันธ์ เช่น ขอให้ไปค้างคืนด้วย ขอให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย หรือขอให้ทำอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

๕.๒ การข่มขู่ให้เกิดผลในทางลบต่อการจ้างงาน การศึกษา การข่มขู่ว่าจะทำร้าย การบังคับให้มีการสัมผัสทางเพศ หรือการพยายามกระทำชำเรา หรือกระทำชำเรา

๓. การป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งภายในและภายนอกองค์กร

ความหมายของการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

การทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ได้รับผลกระทบจากการกระทำนั้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยเจตนา จงใจ หรือประมาทเลินเล่อก็ตาม

สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ (Dos & Don'ts)

๑. สิทธิพลเมือง

เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่บุคคลทุกคนต้องมี อันถือเป็นสิทธิพื้นฐาน และการได้มาซึ่งสิทธิพลเมือง โดยการเป็นพลเมือง

สิ่งที่ควรทำ

๑. สิทธิในชีวิตและร่างกาย
๒. เสรีภาพจากการถูกทรมาน ลงโทษ โหดร้ายทารุณ
๓. เสรีภาพจากการถูกบังคับให้เป็นทาส
๔. สิทธิความเป็นส่วนตัว
๕. สิทธิในทรัพย์สิน
๖. สิทธิในกระบวนการยุติธรรม
๗. ความเสมอภาคทางกฎหมายและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ
๘. เสรีภาพในการสื่อสาร
๙. เสรีภาพในการเดินทาง
๑๐. เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การค้ามนุษย์
๒. การคุกคามทางเพศ
๓. การกีดกันไม่ให้ได้ทำงานในบางตำแหน่ง
๔. การละเมิดทางด้านร่างกายและจิตใจ

๒. สิทธิทางการเมือง

เป็นสิทธิในการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และถือเป็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการชุมนุม รวมกลุ่ม สมาคม
๒. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางการเมือง
๓. สิทธิในการเลือกตั้ง
๔. สิทธิในการตั้งพรรคการเมือง
๕. สิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและเข้าถึงบริการรัฐ
๖. เสรีภาพในการแสวงหา รับ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การกีดกันทางการเมือง
๒. การละเมิดการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

๓. สิทธิทางเศรษฐกิจ

เป็นสิทธิที่จะได้รับหลักประกันและความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจที่พอเพียงจากรัฐ

/สิ่งที่ควรทำ...

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจ
๒. เสรีภาพการเลือกงานทำอย่างเสรี ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรม
๓. สิทธิได้รับค่าจ้าง สภาพการจ้างที่เป็นธรรม
๔. สิทธิในการตั้งสหภาพและนัดหยุดงาน
๕. สิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ
๖. สิทธิในความมั่นคงจากการว่างงาน

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การจ่ายค่าจ้างที่น้อยเกินไป
๒. การลดสวัสดิการของลูกจ้าง
๓. การบังคับให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลา

๔. สิทธิทางสังคม

สิทธิที่จะทำให้การดำรงชีวิตมีความสะดวกสบายขึ้นโดยสิทธินี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

สิ่งที่ควรทำ

๑. เสรีภาพในการกำหนดวิถีชีวิตทางสังคม
๒. สิทธิที่จะได้รับการศึกษา
๓. สิทธิในการรับบริการสาธารณสุข
๔. สิทธิการมีคุ้มครอง, ครอบครัวได้รับการคุ้มครองจากรัฐ, คุ้มครองมารดาและบุตร
๕. สิทธิประกันสังคม สุขภาพ สวัสดิการสังคมฯ
๖. เสรีภาพทางวิชาการ
๗. สิทธิในการพักผ่อน/วันหยุด/นันทนาการ

สิ่งที่ไม่ควรทำ

๑. การกีดกันในด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
๒. การละเมิดวิถีชีวิตทางสังคมของคนอื่น
๓. การกีดกันการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

๕. บทลงโทษที่เกี่ยวข้องของทั้ง ๔ หัวข้อ

บทลงโทษของข้าราชการพลเรือนที่เกี่ยวกับโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน มี ๕ สถาน ดังนี้

โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มี ๓ สถาน

๑. ภาคทัณฑ์ ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดเล็กน้อย
๒. ตัดเงินเดือน ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน หรือ ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน
๓. ลดเงินเดือน ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ (ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึง ๑๐ บาท ให้ปัดเศษทิ้ง)

โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยร้ายแรง มี ๒ สถาน

๔. ปลดออกจากราชการ
๕. ไล่ออกจากราชการ

ในการนี้ การกระทำผิดของข้าราชการพลเรือนในบางกรณีไม่ได้เป็นความผิดทางวินัยแต่อาจจะต้องรับผิดทางอาญาด้วย อาทิ เรื่องการทุจริต รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ภาพประกอบการอบรมสร้างความรู้เกี่ยวกับประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน /No Gift Policy /สิทธิมนุษยชนแก่บุคลากรของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

